

Vita arkivet

Vad vill jag säga med det här lite annorlunda kapitlet? Det här är tankar och det här är tankar från hjärtat med kärlek till livet.

Det här kapitlet känns helt rätt för mig att skriva här och nu. Det har funnits i mitt hjärta länge och man kan göra det på andra sätt, men här är mitt sätt för att väcka tankar och få andra att inse att det här är en gåva till de som är kvar.

Kanske är det för att jag är en dögrävardotter, min far arbetade som kyrkogårdsvaktmästare och när jag gick i mellanstadiet fick jag följa med honom till jobbet. Det kändes tryggt att finnas i kyrkans miljö och den kändes inte alls så skrämmande, sen så gick min väg genom frikyrkan. Så ja, jag har en kristen tro som alltid kommer att stanna kvar och som har gett mig stor trygghet i livet. Jag är tacksam över att jag har någon att luta mig mot i bra som svåra stunder. Jag vet att när jag själv inte orkar så är det någon som bär mig och det ger mig en oerhörd tacksamhet i livet.

Det vita arkivet är en vägledning för mina närmaste.

*En vägledning då sorgen är stor,
en vägledning som vi borde ge våra nära.*

*En vägledning då irrvägar vilseleder de flesta
och många svåra val måste tas.*

*En vägledning en hjälp att få andas lite lättare
och underlätta hjärtan i dess sorg.*

*Jag vet vad du vill fastän du inte är kvar,
en lättnad, en glädje mitt i min sorg.*

Det är så många som är så rädda och blir så besvikna när det tar slut eller kan ta slut. Visst gör det ont och ibland är det oerhört smärtsamma slut, men om vi istället började prata om slutet på ett varmt sätt. Som att ta vara på chansen att skriva ett vitt arkiv till de som är kvar, så har vi gjort något oerhört i all smärta som vi vet uppkommer när det är dags.

Problemlösning

Det är så många som blir osams och det förstör så mycket för vi vet inte vad ni vill. Hur vill du ha din begravningsdag? Musik, folk vilka och hur många, kremering eller kista, i kyrkan eller var? Det ställer till så många problem och det är ett stort ansvar vi lägger på dom som är kvar som jag tycker vi skulle kunna underlätta.

Min far som var kan man säga en aning ”van” i sitt yrke som kyrkogårdsarbetare blev oerhört arg när frågan kom upp. Det är inget man pratar om det är hemskt avskryvärt! Visst är det så, men ändå när du är borta vad ska jag göra? Hur vill du? Jag kanske skulle vilja ha världens fest eller så kanske jag får både fel blommor och fel sånger, hur ska folk veta om du inget berättar. Tänk vilket ansvar vi lägger på människorna som är kvar.

Det är också ofta en skam och något vi absolut inte vill prata om, men alla ska vi den vägen vandra. Många är rädda och vi gör det väldigt svårt. Se det istället som något naturligt och något vi borde forma på ett bättre sätt och av kärlek till våra nära och kära.

Vad vill jag?

Vad vill jag? Jag har funderat länge och väl och det är helt klart inte lätt och så tar jag mig också friheten att berätta det så här.

***Jo, jag vet jag är annorlunda eller kanske jag vill att
det ska bli mer vanligt som mitt sätt, min önskan?***

Jag vet inte hur min livssituation kommer att se ut den dagen, men det jag vet är att jag vill ha en fest! Jo, det är sant jag vill ha en fest. En härlig tacksamhetsfest, men värme och kärlek för jag vill att de som deltar ska känna tacksamhet för den tid ni fick dela med mig.

Jag vill att vi ska fira den tid jag fick på denna jord och visst jag hoppas ni ska sakna mig, men det jag mest av allt vill är att ni ska ha en stund av underbara och tokiga minnen när det är dags att säga farväl.

Det ska vara i ett kapell där dom som önskar får delta. Jag vill inte ha några måsten, utan jag vill att du ska komma för du vill vara med om en fest. En tacksamhetsfest för den tid jag fick på denna jord och att jag fick en tid i ditt liv.

Jag vill att denna dag ska ni fira en människa som ni fått förmånen att ha i era liv inget annat. Det är så många som blir arga och förtvivlade, men den här dagen vill ja att de som kommer ska just känna glädje och tacksamhet.

Jag önskar för det här är min dag att det ska vara underbara blommor som en kärleksgåva från er. Inga sorgeband eller kondoleanser, nä jag vill ha en härlig energi av värme och glädje. Så va kreativ i din klädsel och våga vara färgglad och härligt sprudlande det kommer att göra min dag underbar och det kommer göra mig oerhört glad.

Underbar musik

Musiken ska vara härliga varma kärleksfulla och gärna några småtokiga låtar. Några som jag älskar och har varma minnen till är "Ända till er ålderdom är jag densamma" det är från läger-tiden i Rokkmakk hemma i Värmland. Edin-Ådahl "Reser till kärleken", "Jag längtar", "Jag kan inte leva utan dig och gärna någon mer för dom är en av mina stora favoriter sen länge. Sen Tomas Ledin "Just nu" även Sven-Ingvars med "Fröken fräken" för det är ju vad jag är.

Gärna Lady Antebellum, Bon Jovi och sen har vi en massa härlig dansmusik för jag vill att ni ska njuta av härlig musik och minnas hur jag hittade dansen i mitt liv och känna hur jag dansar runt i salen med ett härligt leende.

Det jag vill och det jag önskar är att de som vill ska berätta roliga saker där jag fanns med eller där jag ställt till det i era tankar. Jag vill gärna ha tårar men det ska vara glädjetårar från det som berättas där ni förstår att den Tina som vände sitt liv och hur det än slutade vågade och njöt och fokuserade på det jag hade. Jag älskade livet och jag älskade mig själv, mitt i allt det är något jag vill att ni ska minnas.

Vem var din bild av Tina?

Värme och glädje mitt i allt!

Passa på njut och minns dom glada stunderna som tokiga och kom ihåg jag finns i era hjärtan för alltid om ni så vill, för ni kommer att finnas i mitt.

Jag vill bli kremerad så jag stannar i kapellet och när ni går ut så ska "Fröken Fräken" ljuda högt och härligt och eftersom jag älskar att kramas så är det min önskan kramas och kramas lite mer.

För er som vill och har tid så tycker jag ni ska fortsätta till en gemensam fest där ni kan äta och dricka gott, men helt alkoholfritt för jag vet man kan ha otroligt roligt utan sprit. Bjuda upp till dans för livet är här och nu och när det tar slut det vet vi inte, men livet ger oss den tid vi ska ha och sen är den slut.

Ta möjligheten att bjuda upp någon ny som du inte tidigare dansat med för det var mitt koncept. Lär känna nya människor som funnits i mitt liv som jag nu lämnar över till dig, vem vet vad det kan innebära. Jag önskar er en trevlig härlig fest.

Inga måsten

Jag har inga krav på att du måste komma och ta farväl, du kan ta ditt farväl där du befinner dig. Du måste inte känna några måsten utan känn bara tacksamhet. Jag ger dig den rättigheten att uppskatta den tid jag fick här och att jag är tacksam och tiden var rätt jag har gjort mitt.

Fyll ditt hjärta med tacksamhet och värme inte med sorg och saknad. Det du fokuserar det växer och jag vill hellre att du fyller mitt minne med tacksamhet än med sorg. Jag kommer alltid att finnas i ditt hjärta om du så vill, med en liten injektion av kärlek och heja på dig hela vägen fram i ditt liv.

Jag vill ha förmånen att få finnas i ditt minne med tacksamhet och glädje och just att jag fick finnas i ditt liv den tid jag fick och att du fick en stund av min tid i ditt liv. Ingenting är orättvist utan tiden var helt enkelt dags. Det gäller att försöka ta tillvara på den tid vi får och inte sakna den tid vi inte får.

Tina Persson

Hittade den positiva frekvensen i livet och levde i tacksamhet och med en inre trygghet, ända till den dagen hon sa tack och hej!

För mig att tro är en trygghet som inombords ger mig ro. Att jag den dagen då avskedet kommer erbjuds för mig en varm och kärleksfull famn.

Om det nu inte skulle vara så. Då har jag i alla fall haft en trygg känsla av kärlek i min tro, än att gå omkring och va orolig för att inget finns efteråt och missa livets stora sinnesro.

Familj eller singel?

Skillnaden är väl var det ska hända vart festen och viloplatsen ska vara. Har jag familj så vill jag finnas där min familj finns, men är jag singel vill jag gärna åka hem till Värmland.

Lysviks kapell och dess minneslund där vill jag vila, där har jag så otroligt många fina minnen från när jag var yngre, men det är också en otroligt vacker plats. För dig som aldrig varit i underbara Värmland och Lysvik ta dig tid och upplev ett underbart ställe på vår jord och känn tacksamheten att jag visade dig denna plats, även om det var när jag hade lämnat in.

Det finns personer som kan ordna festen så du behöver inte ta ansvaret. Lämna över det till någon annan för sådana måste finnas inte och kyrkan har en fin vård som kan ta hand om det som behövs att göras så känn inga måsten.

Det jag lämnar efter mig går helt eller delvis (till hälften) till mina syskonbarn som är mitt närmaste blodsband. Även om vi inte syns och hörs så ofta, finns ni alltid i mitt hjärta och ni är en del av mig en oerhört viktig del.

Minska rädslan och förstå

När vi plockar fram livets slut i vår vardag, så kommer livet att bli mera värdefullt och livets slut blir inte så allvarligt utan något naturligt. Ingen kommer undan utan alla har ett slut för sitt liv och varför ska vi vara så oerhört rädda.

Jag tycker vi måste hitta en trygghet i att vi alla ska denna väg ska vandra, men att när jag känner en inre trygghet så behöver vi inte redan nu känna oro utan när tiden är dags har vi hittat en liten gnutta av lugn. Det är ingen stor rädsla, utan jag har redan gjort mig bekant med tankar om livets slut. Vad jag har för tankar om döden och att jag har insett att livet slut är helt naturligt inget som jag behöver vara skräckslagen för.

När jag är rädd för något så behöver jag göra mig bekant med känslan och förstå vad jag är rädd för och saker som vi gömmer under mattan kommer alltid fram till slut. Så om jag har jobbat med tankarna så känns det mera naturligt. Visst det är svårt att hitta något naturligt i livets slut, men ändå våga prata om det och se det inte som något fasansfullt utan som en avskedsfest. Vi firar av någon som vi är tacksamma för att ha fått ha i våra liv. Vilken glädje vilken fest och allt jag kan säga är TACK!

Vita arkivet

Jag läser i det vita arkivet och jag försöker fylla i. Det är inte lätt jag blir lite fundersam vad vill jag svara på den här frågan och det här har jag inte tänkt på förut. Det är många frågor och svaren är helt klart inte lätta så jag vill hjälpa till så långt jag hunnit tänka fram tills nu, men det finns helt klart mer att fundera över:

Jag vill begravas: Enligt Svenska Kyrkans ordning eftersom jag finns kvar i Svenska kyrkan, men med en fest. Jag vill ha prästen/predikanten på plats att hålla i det hela och följa ordningen, men det ska va en glädjestund.

Underbara bibelord: Jeremia 29:11-13, Psaltaren 23

Begravningen ska äga rum i kapellet på hemmaplan eller i Lysvik

Begravningsform: Kremering

Begravningsaktens omfattning och musik: Tacksamhet och glädjefest se ovan.

Kista och Urna: Vit enkel men ändå stilfull

Jag vill ha egna kläder och jag vill ha jeans, t-shirt och boots jag vill ser ut som jag brukar i min vanliga vardag då jag trivdes som bäst. Fast allt beror ju på när det är dags, men en cool brud i lyxförpackning. Stängd kista känns nog bäst, men sätt därför upp gärna flera olika bilder på mig som en påminnelse av den jag var när jag var i mitt esse och njöt av mitt liv, kanske även någon bild från min blyga tidsperiod.

Blommor: Rosor, tulpaner härliga färgglada, spralliga, tokiga, roliga, rockiga blommor som får hela kapellet och kistan att lysa upp. Gärna lite ljus som luktar vanilj och jordgubb det blir bra.

Ta gärna text från det här kapitlet och sätt i tidningen så alla förstår att det är en glädje- och tacksamhetsfest vi ska fira och inget annat.

Från mitt hjärta med kärlek

Vad mer vill jag säga mitt i detta helt klart annorlunda kapitel. Det här är tankar och det här är tankar från hjärtat och med kärlek. Jag har levt själv så länge och vad händer om tiden tar slut vem ska göra vad och vad vill jag. Det här är jag och jag hoppas jag har väckt tankar att med värme och kärlek förstå att rädsla är dumt att bära nära sitt hjärta. Hitta istället ett sätt att både prata om detta och aktivt delta för det är med kärlek och omtänksamhet vi gör det.

Jag älskar livet och livets stunder. Jag älskar livet, men jag vill inte vara rädd för tidens slut. Jag älskar livet så oerhört mycket att jag med kärlek fyller min rädsla för tidens slut.

Med värme och kärlek har jag försökt forma hur jag vill ha det vid livets slut och jag hoppas att min önskan ska minnas trots att den kanske inte är formell och normal, men jag hoppas och jag hoppas mina nära och kära förstår att glädje, tacksamhet och kärlek det vill jag ska fylla min sista stund med er.

**Det jag vill göra är att varje dag försöka gör mitt bästa och
vara den jag är ämnad att vara.**

**Meningen med våra liv är att våga leva och njuta av en
resa som är exklusiv just för dig.**

Ditt liv och dina möjligheter om du vill och om du vågar!

Puss och kram